

Analizând actele contabile ale debitoarei predate de administratorul statutar, lichidatorului judiciar a procedat la întocmirea raportului asupra cauzelor și împrejurărilor care au determinat insolvența debitoarei, concluziile acestuia fiind în sensul că nu sunt incidente prev. art.138 alin.1 din Legea nr.85/2006.

Raportat la cei trei ani anteriori deschiderii procedurii s-a constatat că sunt incidente prev. art.79-80 din Legea nr.85/2006 pentru formularea unor acțiuni în anulare, sens în care a fost formulată o cerere de anulare a transferului dreptului de proprietate asupra autovehiculului marca Renault Clio III Dinamic către numitul Bencze Miklos, ce a făcut obiectul dosarului nr.25/1285/2012/a1 al Tribunalului Specializat Cluj, cerere care la data de 04.10.2012 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la bunurile debitoarei, respectiv stoc de marfă format din produse bio, lichidatorul judiciar a arătat că a procedat la valorificarea unei părți din acesta, din suma încasată fiind acoperite cheltuielile de procedură și o parte din onorariul lichidatorului judiciar aprobat de creditorii la data de 18.09.2012.

Lichidatorul judiciar a înaintat creditorilor p adresă prin care le-a adus la cunoștință faptul că întrucât bunurile existente în patrimoniul debitoarei reprezentând stoc de marfă au fost expuse unor termene de garanție restrânse și unui grad ridicat de perisabilitate s-a procedat la casarea acestora raportat la faptul că nu s-a reușit valorificarea lor în termen.

Prin aceeași adresă, lichidatorul judiciar le-a solicitat creditorilor avansarea sumei de 3.000 lei + TVA în vederea continuării procedurii falimentului debitoarei.

Întrucât debitoarea nu deține bunuri în patrimoniu și nici unul dintre creditorii implicați în procedură nu s-au oferit să avanseze sumele de bani necesare continuării acesteia, lichidatorul judiciar solicită închiderea procedurii falimentului debitoarei în temeiul art.131 din Legea nr.85/2006.

Analizând cererea de închidere a procedurii falimentului debitoarei SC ETNO GRUP SRL formulată de lichidatorul judiciar, judecătorul sindic reține următoarele:

În conformitate cu disp. art.131 alin.1 din Legea nr.85/2006, în orice stadiu al procedurii prevăzută de actul normativ invocat, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare, judecătorul sindic va da o sentință de închidere a procedurii prin care se dispune și radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

Alineatul 2 al aceluiași articol stabilește în mod clar și neechivoc faptul că în cazul prevăzut la alineatul 1 nu sunt aplicabile prevederile art.129.

Prin modul în care legiuitorul a înțeles să reglementeze închiderea procedurii în cadrul disp. art.131 alin.1 din Legea nr.85/2006 a fost instituită obligativitatea pronunțării de către judecătorul sindic a unei sentințe de închidere în aceste proceduri în acele situații prevăzute în mod clar și explicit în norma legală, situații în care se constată că nu există bunuri în averea debitoarei ori există bunuri dar acestea sunt insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor administrative, condiționat de lipsa ofertei din partea creditorilor de a avansa sumele corespunzătoare necesare acoperirii acestor cheltuieli.

Prin aceste dispoziții legale legiuitorul a înțeles să reglementeze o modalitate de închidere a procedurii distinctă de cea prevăzută la art.129 din același act normativ, condiționat de inexistența bunurilor și lipsa ofertei creditorilor de a avansa sumele necesare acoperirii cheltuielilor, respectiv insuficiența bunurilor pentru acoperirea cheltuielilor administrative și condiția cumulativă legată de neavansarea sumelor de către creditorii.

Ceea ce este relevant în cauză este faptul că închiderea procedurii se va dispune de către judecătorul sindic în orice stadiu al procedurii, norma fiind o normă imperativă și nu supletivă, lăsată la îndemâna judecătorului sindic sau a lichidatorului, condiționat de îndeplinirea cerințelor mai sus menționate.

Altfel spus, în acele situații în care scopul procedurii nu poate fi atins, legiuitorul a înțeles să legitimeze închiderea procedurii pentru evitarea unor cheltuieli suplimentare, cheltuieli care ar fi impuse de procedură, constând în plata onorariului practicianului în insolvență, efectuarea unor publicații, comunicarea unor rapoarte cu creditorii și persoanele implicate în procedură, cheltuieli ce pot fi înscrise în sfera cheltuielilor administrative.

Norma legală nu instituie în sarcina lichidatorului judiciar parcurgerea unor etape procedurale specifice procedurii insolvenței, închiderea raportat la disp. art.131 impunându-se a fi pronunțată în orice stadiu al procedurii.

În cazul în speță, lichidatorul judiciar a arătat că în contul unic al averii debitoarei nu există disponibilități bănești și că în patrimoniul debitoarei nu există nici un fel de bunuri care să poată fi valorificate în vederea acoperirii cheltuielilor administrative. cheltuielile ocazionate de derularea procedurii lichidatorului judiciar a suportate din bugetul propriu.

